

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

160. An Novitius in articulo mortis constitutus, non expleto probationis anno, ad professionem admitti possit? Et si moriatur sine testamento. an succedat in bonis eius Monasterium? Ex p. 3. tr. 2. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

nacina; nominatim etiam eos impugnat Bordonus, tract. de Professione Regulari, cap. 3. quæst. 15. Itaque ex omnibus supradictis patet me his diebus in facti contingentia consultum, rectè respondisse, Novitium non habentem alium Canonicum impedimentum, nisi simplicem prohibitionem, nè emitteret, vel admitteretur ad Professionem; hoc non obstante, validè illam licèt illicitè emisisset. Et omnia superius dicta diligenter adnotare volui ad ornatum illius difficultis questionis, An lex prohibens actum etiam illum annullat.

12. Sed si aliquis Curiosus vellet Regulam generaliter ad cognoscendum quando lex prohibens actum eundem irritet, difficile est quidem hoc dignoscere: nec sufficienter, & nominatim à Vasquez disp. 165, cap. 3. cujus Regulas defecere offendit Suarez, lib. 5. cap. 27. & Regulas Suarez etiam defecere probat Merolla tom. 2. disp. 4. cap. 5. difficult. 3. Melius ergo per alios colligitur, num lex, quæ prohibet, irritet actum, scilicet ex consuetudine, ex communi intelligentia ita legem explicante; item si non solum actum, sed vinculum inde resultans prohibeat, seu si impediat omnem effectum talis actus. Et hanc Regulam proponit Præpositus in par. 2. D. Thomæ q. 95. disp. 5. num. 53. qui etiam observat vnum valde notandum, nempe probabile esse actum non irritari, quando lex prohibens apponit aliam penam, eò quod Legislator videatur recedere ab illa pœna, lege. Non ambigim, contentus particulari, quam apponit legi suæ. Notentur, vt dixi, omnia apposita in hac Resoluzione, quia erunt satè practicabilia, & quotidiana.

RESOL. CLX.

An Novitius in articulo mortis constitutus, non expleto probationis anno, ad professionem admitti possit? Et si moriatur sine testamento, an succedat in bonis eius Monasterium? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 17.

festus * nec ad pristinam sanitatem restitutus indiget alia professione, sed fruatur omnibus professorum privilegiis: at eo ipso, quod aliqua persona proficetur, succedit Monasterium ipsi. Quare Pontifex nulli iuri alterius in hoc derogat. Ius enim venientium ab intestato est, vt Novitio decedente ab intestato ipsi succedant; quando autem virtute privilegiij proficetur, non decedit Novitius. Et hæc omnia docet Sanchez *ubi supra*. Ex quibus patet responsio ad argumenta Peregrini.

4. Adde quod Megala *ubi supra*, tenet ex Decio, & aliis, bona Novitij decedentis ab intestato ante emissam professionem, Monasterio acquiri. Ergo multo magis acquiri debent, si tempore mortis Novitius intestatus proficetur. Vnde secundum sententiam Megalæ non obstat dicere cum Peregrino, quod privilegium Pij V. conceditur tantum ad indulgentiam lucranda, nam opinio Megalæ non fundatur in privilegio, sed in dedicatione personæ, & bonorum, quæ fit tempore simplicis ingressus in Religionem. Sed ego puto cum Zanardo, Sanchez, & aliis, nostram sententiam esse veram secundum privilegium Pij V. Quidquid asserat Peregrinus, & Rodriguez tom. 3. quæst. 15. artic. 6. Portel in *amb. Regul. ver. Novitij*, num. 35. Villalobos in *summ. tom. 2. tract. 35. diff. 15. num. 12.* & alij.

RESOL. CLXI.

An in articulo mortis possit dari professio Novitij? Et si moriatur sine testamento, an succedat in bonis eius Monasterium? Et an in dicto casu, quo fiat professio, Novitius, vel Novitia conualescens de infirmitate teneatur continuare, seu complere residuum anni integri probationis, ac iterum profiteri? Ex part. 5. tractat. 3. Resol. 139.

§. I. AD hoc dubium ita respondet Hieron. Rodriguez in *Compend. qq. regul. ref. 101. numer. 40.* Novitij Ordin. S. Dominici habentes legitimam ætatem ad profutendum, in articulo mortis constituti possunt professionem emittere non completo anno probationis, ex Pio V. apud Bullar. Sed hoc ad consolationem spiritualem in foro tantum interiori concessum est, scilicet ad consequendam indulgentiam plenariam. Vnde virtute huius professionis non potest peti hæreditas Novitij defuncti, sed ad suos hæredes ab intestato pertinet. Nec hoc privilegium est reuocatum per Gregor. XIII. in reuocatione generali eorum, quæ sunt concessa à Pio V. contra ius & Concil. Tridentinum, quia non reuocavit in sua constitutione indulta pertinentia ad forum conscientiarum, quale est supradictum privilegium, quo quidem gaudent per communicationem Novitij, & Novitiarum aliarum Religionum. Aduerte tamen quod Novitius, vel Novitia conualescens de infirmitate tenetur continuare, seu complere residuum anni integri probationis, ac iterum profiteri, *ibid. artic. 6. & tom. 1. quæst. 8. art. 9.* & addit. *Sum. tom. 4. cap. 63. num. 4. & 5.* Idem docent Henricq. *lib. 13. de excom. cap. 40. num. 2. in comment. lit. R. Sanchez ubi sup. num. 16.* vbi existimat contra nostrum Authorem Monasterium succedere tali Novitiae defunctæ eo modo, quo succedit in bona profitentium legitimo anno Novitatus peracto. Sed immeritò quia nullo nititur sufficienti fundamento; nam, vt constat ex tenore dictæ confessionis, ea fuit facta ob solatium, & fructum spiritualem Novitiæ nempe ad consequendum meritum professionis, & indulgentias, neque vnquam Pontifices suis privilegiis intendunt præiudicare iuri alterius, nisi

* Sup. hoc in Ref. l. q. 1. ante mediū, à ver. Aduertere tamen, & in §. vi.

Sup. hoc in Ref. præterita, & in Ref. seq.

Sup. hoc in R. l. i. nor. præterita §. Verū cuius post mediū, ver. Nec ad pristinum.

Sup. hoc in Ref. præterita à §. Sed difficultas.

Sup. hoc in...

Sup. hoc in...

Sup. hoc in...